**Р Е П У Б Л И К А  Б Ъ Л Г А Р И Я**

**Н А Р О Д Н О  С Ъ Б Р А Н И Е**

***Проект***

# З А К О Н

**за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс**

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г. и бр. 52 от 2013 г.)

**§ 1.** В чл. 12 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) Орган по приходите, оправомощен да извършва фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск, при спазване на разпоредбите на този кодекс освен правомощията по ал. 1 има и следните правомощия:

1. да спира транспортни средства на фискални контролни пунктове;

2. да изисква и извършва проверка на документите, придружаващи стоката - превозни документи, фактури и др.;

3. да извършва проверка и оглед на превозваната стока в транспортното средство и на мястото на получаването/разтоварването ѝ;

4. да изисква представянето на документ за самоличност от водача на транспортното средство;

5. да изисква от водача на транспортното средство да декларира данни за вида и количеството на стоката, за изпращача и получателя, за датата, часа и мястото на получаване на стоката;

6. да поставя и отстранява технически средства за контрол на транспортното средство, с което се превозва стоката;

7. да получи достъп до мястото на получаване/разтоварване на стоката (обект, склад, помещение, съоръжение, резервоар и други места за съхранение) и да присъства по време на разтоварването на стоката;

8. да изисква присъствието на купувача/получателя или на упълномощен от него представител при извършването на проверката и огледа на стоката на мястото на получаването/разтоварването ѝ;

9. да изисква обезпечение при условията на този кодекс.

(3) Транспортни средства могат да бъдат спирани само от органи по приходите, снабдени с ясно различими и видими, включително през тъмната част на денонощието, обозначителни знаци и облекло по форма, утвърдена със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се обнародва в „Държавен вестник“.”

2. Досегашната ал. 2 става ал. 4.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея думите „по ал. 1 и 2” се заменят с „по ал. 1 - 4”.

4. Създават се ал. 6 и 7:

„(6) Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страната независимо от компетентността по чл. 8.

(7) Местоположението на фискалните контролни пунктове се определя със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите.”

5. Досегашната ал. 4 става ал. 8 и в нея думите „по ал. 1 и 2” се заменят с „по ал. 1 – 4”.

**§ 2.** В чл. 13 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в него думите „по чл. 12, ал. 1 и 2“ се заменят с „по чл. 12, ал. 1 - 4“.

2. Създават се ал. 2 - 4:

„(2) При извършване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск водачът на транспортното средство е длъжен:

1. да представи на органа по приходите документ за самоличност;

2. да представи на органа по приходите документите, придружаващи стоката;

3. да декларира пред органа по приходите данни за вида и количеството на стоката, за изпращача и получателя, за мястото, датата и часа на получаване на стоката;

4. да уведоми лицето, посочено като получател/купувач на стоката, за извършения фискален контрол върху движението на стоката, за поставените технически средства за контрол и за задължението му да присъства на мястото на получаване/разтоварване на стоката;

5. да запази целостта и да не повреждa техническите средства за контрол, поставени от органа по приходите;

6. да достави превозваната стока на мястото на получаването/разтоварването ѝ, въведено в техническите средства за контрол;

7. да достави превозваната стока на мястото, през което транспортното средство следва да напусне територията на страната, в случаите на транзитно преминаване през територията на Република България;

8. да присъства при премахването на техническите средства за контрол от транспортното средство от органа по приходите;

9. да присъства при разтоварването на стоката на мястото на получаването/разтоварването ѝ на територията на страната, въведено в техническите средства за контрол, или на друго място на територията на страната в случаите, когато получателят/купувачът е уведомил органа по приходите за промяната в мястото на получаване/разтоварване на стоката.

(3) При извършване на фискален контрол върху движението на стока с висок фискален риск лицето – получател/купувач на стоката, е длъжно:

1. да уведоми незабавно органа по приходите при промяна на датата, часа и мястото на получаване/разтоварване на стоката с искане по образец, подадено по електронен път;

2. да се яви на посочените пред органа по приходите място, дата и час на получаване/разтоварване на стоката или да осигури присъствието на упълномощен свой представител;

3. да присъства при отстраняването на техническите средства за контрол, разтоварването на стоката и при извършването на проверката и огледа на стоката на мястото на получаването/разтоварването ѝ или да осигури присъствието на упълномощен свой представител;

4. да не се разпорежда със стоката до получаването/ разтоварването ѝ освен в случай на представяне пред органа по приходите на обезпечение в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие, не по-малък от 6 месеца, в размер 30 на сто от пазарната стойност на стоката.

(4) Задълженията по ал. 2 имат и лицата, придружаващи стоката.“

**§ 3.** Създава се чл. 121а:

„Предварително обезпечаване при фискален контрол

Чл. 121а. (1) При извършване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск органът по приходите може да поиска от публичния изпълнител незабавно да наложи предварителни обезпечителни мерки върху имуществото на получателя на стоката за обезпечаване на вземанията за данъци, които биха възникнали, в размер не по-малко от 30 на сто от пазарната стойност на стоката в случаите на:

1. нарушаване целостта на техническите средства за контрол;

2. неспазване на забраната по чл. 13, ал. 3, т. 4;

3. несъответствие между посоченото в документите и установеното при проверката вид и/или количество на стоката;

4. неявяване на водача на транспортното средство или на получателя/купувача на стоката на мястото на получаването/разтоварването й.

(2) Мерките по ал. 1 могат да се наложат и когато органът по приходите установи, че при последващо разпореждане със стоката събирането на дължимите данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 органът по приходите предприема и действия по чл. 40 за обезпечаване на доказателства със срок на действие до 72 часа без разрешение на съда, като стоката и документите за стоката се изземват. В този случай забраната за разпореждане по чл. 13, ал. 3, т. 4 продължава своето действие, а стоката се освобождава след представяне на обезпечение в пари или безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие, не по-малък от 6 месеца, в размер 30 на сто от пазарната стойност на стоката и след заплащане на разноските по изземването и съхранението й.

(4) В случай че обезпечението по ал. 3 не се представи в срок до 72 часа от изземването, а при бързоразваляща се стока – до 24 часа, стоката се счита за изоставена в полза на държавата. Тези обстоятелства се отразяват в протокол за вида и количеството на изоставената в полза на държавата стока и в регистър „Фискален контрол“.

(5) Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197.

(6) Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки е 6 месеца. В рамките на този срок действието може да бъде продължено с обезпечителни мерки от същия вид върху същото имущество, наложени по реда на чл. 121 или 195.

(7) В случаите, когато получателят/купувачът на стоката наруши забраната по чл. 13, ал. 3, т. 4 и по ал. 3, изречение второ, разпореждането е недействително спрямо държавата.“

**§ 4.** В дял втори се създава глава петнадесета „а“ с чл. 127а - 127ж:

„Глава петнадесета „а“

ФИСКАЛЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ДВИЖЕНИЕТО НА СТОКИ С ВИСОК ФИСКАЛЕН РИСК

Фискален контрол върху движението на стоки

Чл. 127а. (1) Органи по приходите, оправомощени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, могат да извършват фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България, без да е необходимо изрично писмено възлагане.

(2) На фискален контрол подлежи движението на всички стоки с висок фискален риск, независимо от мястото на получаване/разтоварване на стоката – територията на страната, територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или територията на трета страна.

(3) Алинея 2 не се прилага за стоките под митнически режим.

(4) Фискалният контрол върху движението на стоки с висок фискален риск е съвкупност от действия на органи по приходите с цел предотвратяване укриването на данъци и на данъчни измами, които се извършват във връзка с движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България.

(5) С фискалния контрол върху движението на стоки с висок фискален риск не се установяват задължения за данъци, но могат да се установяват определени факти и обстоятелства от значение за задълженията за данъци.

(6) За всяко действие при извършването на фискалния контрол върху движението на стоки се съставя протокол.

(7) Списъкът на стоки с висок фискален риск се утвърждава със заповед на министъра на финансите по мотивирано предложение на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Заповедта и списъкът на стоките с висок фискален риск се публикуват на интернет страниците на Министерството на финансите и на Националната агенция за приходите.

(8) Данните по чл. 13, ал. 2, т. 3, информацията за движението на стоките с висок фискален риск и действията по фискален контрол на органите по приходите се вписват в електронен регистър „Фискален контрол“.

Действия по фискален контрол върху движението на стоки

Чл. 127б. (1) Фискалният контрол върху движението на стоки с висок фискален риск се осъществява чрез спиране на транспортно средство, превозващо стока на територията на Република България, проверка дали превозваната стока е стока с висок фискален риск, проверка на документите, придружаващи стоката, относно вида и количеството й, а в случаите на издадена фактура – и стойността на стоката, идентификация на доставчика/продавача и/или получателя/купувача на стоката, както и мястото на получаване/разтоварване на стоката.

(2) При осъществяване на контрола по ал. 1 органите по приходите имат право да спират транспортни средства с тонаж над 3 тона.

(3) В случаите, в които се превозва стока, включена в списъка на стоките с висок фискален риск, органът по приходите има право да поставя технически средства за контрол на транспортното средство и печат/щемпел с надпис „висок фискален риск" върху превозния документ. За извършените действия се съставя протокол за фискален контрол, екземпляр от който се предоставя на водача на превозното средство.

(4) В случаите на съмнение, че за превоз на стоки с висок фискален риск се използват транспортни средства с тонаж, по-малък от 3 тона, с цел заобикаляне на контрола по ал. 1, се прилагат ал. 2 и 3.

Фискален контрол при вътреобщностно придобиване на стоки с висок фискален риск

Чл. 127в. (1) В случаите на вътреобщностно придобиване на стоки с висок фискален риск при влизане на транспортното средство на територията на страната на фискалния контролен пункт органът по приходите има право да поставя технически средства за контрол на транспортното средство и печат/щемпел с надпис „висок фискален риск – вътреобщностно придобиване" върху превозния документ.

(2) Техническите средства за контрол се отстраняват от орган по приходите на мястото на разтоварване на стоката.

(3) Техническите средства за контрол се отстраняват не по-късно от 4 часа от часа, посочен в декларацията по чл. 13, ал. 2, т. 3. Когато е подадено уведомление за промяна по чл. 13, ал. 3, т. 1, отстраняването на техническите средства за контрол се извършва не по-късно от 24 часа от подаване на уведомлението.

Фискален контрол при вътреобщностна доставка на стоки с висок фискален риск

Чл. 127г. (1) В случаите на вътреобщностна доставка на стоки с висок фискален риск преди излизане на транспортното средство от територията на страната на фискалния контролен пункт органът по приходите може да извършва проверка и оглед на превозваната стока, както и на документите, придружаващи стоката.

(2) Проверката по ал. 1 включва и проверка в системата за валидността на ДДС номера на доставчика/продавача, посочен във фактурата.

Фискален контрол върху стоки с висок фискален риск, преминаващи през територията на Република България от една държава - членка на Европейския съюз, за друга държава - членка

Чл. 127д. (1) В случаите на преминаване на стоки с висок фискален риск през територията на Република България от една държава - членка на Европейския съюз, за друга държава членка при влизане на транспортното средство на територията на страната на фискалния контролен пункт органът по приходите има право да поставя технически средства за контрол и печат/щемпел с надпис „висок фискален риск – преминаване“ върху превозния документ.

(2) Отстраняването на поставените технически средства за контрол по ал. 1 се извършва от орган по приходите преди излизане на транспортното средство от територията на страната.

Фискален контрол  върху движението на стоки с висок фискален риск във вътрешността на страната

Чл. 127е. (1) Фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск се извършва и във вътрешността на страната.

(2) На транспортно средство, с което се превозва стока с висок фискален риск във вътрешността на страната, органът по приходите може да поставя технически средства за контрол и печат/щемпел „висок фискален риск – вътрешна доставка“ върху превозния документ.

(3) Отстраняването на поставените технически средства за контрол по ал. 2 се извършва от орган по приходите на мястото на разтоварване на стоката по реда на чл. 127в.

Обжалване на действията при извършване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск

Чл. 127ж. (1) Действията на органите по приходите при извършване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск могат да се обжалват по реда на чл. 41.

(2) Жалбата не спира действията.”

**§ 5.** В чл. 143, ал. 4 думите „на чл. 35, ал. 1“ се заменят с „на чл. 35, ал. 2“.

**§ 6.** В чл. 143е се създава ал. 6:

„(6) При постъпило искане от запитващ орган на друга държава - членка на Европейския съюз, компетентният орган може да поиска от съда да разкрие банкова тайна по смисъла на чл. 62 от Закона за кредитните институции, тайна по смисъла на чл. 35, ал. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти и чл. 133 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа или по смисъла на друга разпоредба на българското законодателство за опазване поверителността на парични фондове, финансови активи и друга собственост, когато от изложената информация в искането е ясно, че не са налице ограниченията по чл. 143р.“

**§ 7.** В чл. 143з се създават ал. 7-9:

„(7) Националният осигурителен институт предоставя на Националната агенция за приходите информация за начислените и/или изплатените пенсии на лица, местни на друга държава - членка на Европейския съюз. Информацията се предоставя веднъж годишно в срок до 30 април на годината, следваща годината на начисляване и/или изплащане на пенсиите, във формат, утвърден от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Редът и начинът за предоставяне на информацията се определят в споразумение между управителя на Националния осигурителен институт и изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

(8) Агенцията по вписванията предоставя на Националната агенция за приходите информацията по ал. 1, т. 5 за лица, местни на друга държава - членка на Европейския съюз. Информацията се предоставя в срок до 30 април на следващата календарна година във формат, утвърден от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Редът и начинът за предоставяне на информацията се определят в споразумение между изпълнителния директор на Агенцията по вписванията и изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

(9) Извън случаите по ал. 7 и 8 информацията за начислени/изплатени доходи по ал. 1 се предоставя от задължените лица по

реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица и Закона за корпоративното подоходно облагане.”

**§ 8.** В дял четвърти, глава двадесет и втора се създава раздел Iа с чл. 187а-187в:

„Раздел Iа

Отсрочване и разсрочване на задължения, установявани от Националната агенция за приходите

Условия за отсрочване и разсрочване

Чл. 187а. (1) По искане на длъжника компетентният орган може да разреши отсрочване или разсрочване на публични задължения съгласно одобрен погасителен план. За периода на отсрочването и разсрочването се дължи лихва, определена в съответния закон.

(2) Отсрочването или разсрочването се допуска при наличие на следните условия:

1. задължението, за което се иска отсрочване или разсрочване, е за данъци и/или задължителни осигурителни вноски с изключение на местни данъци и акциз;

2. задължението, за което се иска отсрочване или разсрочване, не може да се погаси изцяло с наличните парични средства към датата на подаване на искането;

3. длъжникът има и други задължения, неплащането на които може да доведе до тежки стопански последици – прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни;

4. размерът на обезпечението покрива размера на главницата и лихвите на задължението, за което се иска отсрочване или разсрочване;

5. когато паричните средства и текущите постъпления на длъжника не са достатъчни за погасяване на задължението и след преценка на дейността му може да се направи обосновано предположение, че затрудненията са временни и при разсрочване на задължението длъжникът ще успее да се издължи и да заплаща текущите публични задължения.

(3) Ако за периода на отсрочване или разсрочване длъжникът не погасява текущите си задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски или не изпълни на падежа съответната вноска съгласно погасителния план, дължимите суми стават незабавно изискуеми.

(4) Отсрочване или разсрочване не се разрешава:

1. по отношение на юридическо лице или на едноличен търговец, за които е взето решение за прекратяване с ликвидация, открито е производство по несъстоятелност или производство по оздравяване на предприятието;

2. след като бъде определен начинът на продажба по чл. 238;

3. за задължения по Закона за данък върху добавената стойност с изключение на задълженията по влязъл в сила ревизионен акт;

4. по отношение на задължените лица по чл. 18 за удържаните и невнесени в срок суми с изключение на задълженията по влязъл в сила ревизионен акт.

(5) Към искането по ал. 1 се прилагат:

1. банкови извлечения за доказване на паричните потоци на дружеството, както и прогноза за очакваните приходи и разходи за периода, за който се иска отсрочване или разсрочване;

2. доказателства за дължимите суми по договори, свързани с основната дейност на длъжника;

3. доказателства за обстоятелствата по ал. 2, т. 3.

(6) При дадено разрешение за отсрочване или разсрочване длъжникът се задължава да извършва всички плащания във връзка с дейността си само по банков път, както и да представя в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите тримесечно извлечение от банковите си сметки.

(7) Не се разрешава отсрочване на задължения за задължителни осигурителни вноски с изключение на задълженията по влязъл в сила ревизионен акт.

(8) При неизпълнение на изискванията на ал. 6 дължимите суми, за които е дадено разрешение за отсрочване или разсрочване, стават незабавно изискуеми.

Разрешение за отсрочване или разсрочване

Чл. 187б. (1) Разрешението за отсрочване или разсрочване се издава от:

1. орган по приходите или публичен изпълнител, определени от териториалния директор – за задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, с изключение на местни данъци и акциз, общо в размер до 300 000 лв. и при условие, че периодът на отсрочването или разсрочването е до две години от датата на издаване на разрешението;

2. териториалния директор – за задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, с изключение на местни данъци и акциз, общо в размер от 300 001 до 3 000 000 лв. и при условие, че периодът на отсрочването или разсрочването е до три години от датата на издаване на разрешението;

3. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите – за задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, с изключение на местни данъци и акциз, общо в размер над 3 000 000 лв. и при условие, че периодът на отсрочването или разсрочването е до три години от датата на издаване на разрешението.

(2) Когато компетентен за отсрочването или разсрочването е изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, молбата и доказателствата към нея се подават чрез териториалния директор.

Издаване на разрешение

Чл. 187в. (1) По направено искане за отсрочване или разсрочване компетентният орган се произнася, след като прецени дали са налице условията по чл. 187а, ал. 2 и вземе предвид:

1. представените доказателства;

2. възможността на длъжника да обслужва текущите си задължения, както и задълженията, чието отсрочване или разсрочване се иска;

3. наличието на достатъчно гаранции за събиране на задължението.

(2) Разрешението за отсрочване или разсрочване се издава в срок до един месец, а в случаите по чл. 187б, ал. 1, т. 3 – в срок до два месеца след получаване на искането с необходимите доказателства. Разрешението се съобщава на длъжника в 7-дневен срок от издаването му.

(3) Отказът за отсрочване или разсрочване не подлежи на обжалване.

(4) Непроизнасянето в срок по искането за издаване на разрешение за отсрочване или разсрочване се счита за мълчалив отказ.”

**§ 9.** В чл. 191, ал. 7, т. 2 накрая се добавя „и чл. 187а, ал. 3 и 8“.

**§ 10.** В чл. 242 ал. 1 се изменя така:

„(1) Бързоразвалящи се стоки се продават чрез пряко договаряне по ред, определен от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, както и чрез борси, тържища и магазини.”

**§ 11.** В дял пети, глава двадесет и осма се създава чл. 278б:

„Неизпълнение на задължение при фискален контрол на стоки

Чл. 278б. (1) Лице, което не изпълни задължение по чл. 13, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци. При повторно нарушение наказанието е глоба от 3000 до 5000 лв. – за физическите лица, или имуществена санкция от 20 000 до 50 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци.

(2) Лице, което наруши разпоредбите на чл. 127б-127е, се наказва с глоба в размер до 2000 лв. – за физическите лица, или с имуществена санкция в размер до 5000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци. При повторно нарушение наказанието е глоба до 10 000 лв. – за физическите лица, или имуществена санкция до 20 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци.“

**§ 12.** В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават т. 26 - 28:

„26. „Технически средства за контрол на стоки с висок фискален риск“ са обикновена пломба, специална пломба с GPS устройство, стикер и други средства за контрол, които се осигуряват от органите по приходите.

27. „Бързоразвалящи се стоки” са стоки, чието съхраняване предвид тяхната специфика може да доведе до погиването, значителното им повреждане или влошаване на качеството, което съществено би намалило тяхната стойност или би довело до невъзможност за употреба съобразно тяхното предназначение.

28. „Вътреобщностна доставка на стоки“ и „вътреобщностно придобиване на стоки” са тези по смисъла на чл. 7 и 13 от Закона за данък върху добавената стойност.“

## ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

**§ 13.** В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г. и бр. 38 и 94 от 2012 г.) в чл. 3 се правят следните допълнения:

1. В ал. 5 се създава изречение второ:

„Бързоразвалящи се стоки, иззети от органите по приходите и изоставени в полза на държавата, могат да се предоставят на бюджетни организации или на Българския Червен кръст от изпълнителния директор на агенцията или от оправомощени от него длъжностни лица.”

2. В ал. 6 се създава изречение второ:

„Иззетите от органите по приходите и изоставени в полза на държавата негодни бързоразвалящи се стоки и стоки, чието съхранение води до значителни разходи за агенцията или чието съхранение е невъзможно или представлява опасност за околната среда, се унищожават със съгласието на изпълнителния директор на агенцията или на оправомощени от него длъжностни лица.“

**§ 14.** В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г. и бр. 23 и 66 от 2013 г.) се правят следните допълнения:

1. Създава се чл. 73а:

„Задължение за предоставяне на информация за целите на автоматичния обмен

Чл. 73а. (1) Предприятията и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване - платци на доходи, предоставят на Националната агенция за приходите информация за доходите от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на недвижимо имущество, както и за доходите по чл. 37, ал. 1, т. 9, начислени и/или изплатени в полза на физически лица, местни на друга държава - членка на Европейския съюз. Информацията се предоставя веднъж годишно с декларацията по чл. 55, ал. 1, подавана за четвъртото тримесечие на годината.

(2) Пенсионноосигурителните дружества по глава девета, раздел II от Кодекса за социално осигуряване предоставят на Националната агенция за приходите информация за пенсиите, начислени и/или изплатени в полза на физически лица, местни на друга държава – членка на Европейския съюз. Информацията се предоставя в срок до 30 април на годината, следваща годината на начисляване и/или изплащане на доходите, по ред, начин и във формат, определени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се обнародва в „Държавен вестник”.

(3) Застрахователите по смисъла на Кодекса за застраховането предоставят на Националната агенция за приходите информация за доходите по чл. 143з, ал. 1, т. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Информацията се предоставя в срок до 30 април на годината, следваща годината на начисляване и/или изплащане на доходите, по ред, начин и във формат, определени със заповед на изпълнителния директор на

Националната агенция за приходите, която се обнародва в „Държавен вестник”.

(4) В справката по чл. 73, ал. 1 не се включват доходите, изплатени на физически лица, местни на друга държава – членка на Европейския съюз, за които се предоставя информация по реда на ал. 1 - 3.

(5) Работодателите предоставят на Националната агенция за приходите информация за доходите по трудови правоотношения, начислени и/или изплатени в полза на физически лица, местни на друга държава – членка на Европейския съюз. Информацията се предоставя в срок до 30 април на годината, следваща годината на начисляване и/или изплащане на доходите, по ред, начин и във формат, определени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която се обнародва в „Държавен вестник”.

(6) При преобразуване или прехвърляне на предприятие информацията по ал. 1 - 5 се изготвя и предоставя от правоприемника. При прекратяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност информацията по ал. 1 - 5 се предоставя в сроковете и по реда за подаване на данъчната декларация по чл. 162 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

(7) Когато платецът на доходите не е предприятие или самоосигуряващо се лице, информацията по ал. 1 се предоставя от чуждестранното физическо лице – местно на друга държава – членка на Европейския съюз.“

2. В чл. 82, ал. 1 след думите „по чл. 73” се добавя „и 73а”.

3. В § 1 от Допълнителните разпоредби в т. 26, буква „з“ накрая се поставя запетая и се добавя „извън случаите по чл. 37, ал. 1, т. 9“.

**§ 15.** В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г. и бр. 15, 16, 23 и 68 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 201:

а) наименованието се изменя така:

„Деклариране на данъка. Удостоверение за удържан данък върху доходи на чуждестранни лица. Предоставяне на информация за целите на автоматичния обмен”

б) създават се ал. 5 и 6:

„(5) С декларацията по ал. 1 лицата, задължени да удържат и внасят данък при източника по чл. 195, или получателите на доходите в случаите по ал. 3 предоставят информация за доходите по чл. 143з, ал. 1, т. 2 и 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за целите на автоматичния обмен. Информацията се предоставя веднъж годишно с декларацията, подавана за четвъртото тримесечие на съответната година.

(6) Редът по ал. 5 се прилага и от чуждестранни юридически лица, които реализират доходите по чл. 143з, ал. 1, т. 2 и 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс чрез място на стопанска дейност в Република България.”

2. Създава се чл. 262а:

„Чл. 262а. (1) За непредставяне или за несвоевременно представяне на информация по чл. 201, ал. 5 и 6, както и за посочване на неверни или непълни данни се налага имуществена санкция в размер до 250 лв., освен ако лицето не подлежи на по-тежко наказание.

(2) За нарушения по ал. 1, извършени за повече от едно юридическо лице, за което следва да се предоставя информация, имуществената санкция се налага поотделно за всяко юридическо лице.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер до 500 лв.”

**§ 16.** В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 103 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 54, 59, 80, 82 и 105 от 2006 г., бр. 48, 53, 97, 100 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 24 и 41 от 2009 г., бр. 19, 41, 43, 86 и 100 от 2010 г., бр. 51, 60 и 77 от 2011 г., бр. 21, 60 и 77 от 2012 г. и бр. 20 и 70 от 2013 г.) в чл. 94 се създава т. 8:

„8. пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите във връзка с прилагането на чл. 143з от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

**§ 17.** В Закона за кадастъра и имотния регистър (обн., ДВ, бр. 34 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 45 и 99 от 2002 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 39 и 105 от 2005 г., бр. 29 и 30 от 2006 г., бр. 57 и 59 от 2007 г., бр. 36 и 91 от 2008 г., бр. 80 от 2009 г., бр. 19 и 39 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г. и бр. 15 и 66 от 2013 г.) в глава седма „а” се създава чл. 58д:

„Чл. 58д. Агенцията по вписванията предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите информацията по чл. 143з, ал. 1, т. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за лица, местни на друга държава - членка на Европейския съюз. Информацията се предоставя

до 30 април на следващата календарна година по реда на чл. 143з, ал. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

**§ 18.** В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45 и 74 от 2002 г., бр. 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 45 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г. и бр. 15, 20 и 70 от 2013 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 7 се създава нова ал. 5:

„(5) При наличие на няколко публични задължения самоосигуряващите се лица заявяват по ред, определен с наредбата по чл. 5, ал. 6, кои задължения за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване погасяват. В този случай чл. 169, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.“

2. В чл. 33 се създава ал. 7:

„(7) Националният осигурителен институт предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите информация за изплатените/начислените на лица, местни на друга държава - членка на Европейския съюз, доходи по чл. 143з, ал. 1, т. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс в срок до 30 април на годината, следваща годината на изплащане/начисляване на дохода, по реда на чл. 143з, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

3. В чл. 123з се създава ал. 4:

„(4) Пенсионноосигурителните дружества предоставят на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите информация за изплатените/начислените на лица, местни на друга държава - членка на Европейския съюз, доходи по чл. 143з, ал. 1, т. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс в срок до 30 април на годината, следваща годината на изплащане/начисляване на дохода, по реда на чл. 73а, ал. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица.“

**§ 19.** В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 44 от 2012 г. и бр. 52 и 70 от 2013 г.) в чл. 62, ал. 6 се създава т. 9:

„9. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или упълномощено от него длъжностно лице – в случаите по чл. 143е, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

**§ 20.** В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 52 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 24, 93 и 95 от 2009 г., бр. 43 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38 и 103 от 2012 г. и бр. 70 от 2013 г.) в чл. 35, ал. 6 се създава т. 9:

„9. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или упълномощено от него длъжностно лице – в случаите по чл. 143е, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“

**§ 21.** Този закон влиза в сила от 1 януари 2014 г.

Законът е приет от 42-ото Народно събрание на …… 2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА**
**НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

**(Михаил Миков)**

# М О Т И В И

## към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) съдържа предложения за разпоредби, регламентиращи осъществяването на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. Въвеждането на фискален контрол е с цел предприемане на ефективни мерки за защита на фискалната позиция и за предотвратяване неплащането на ДДС, корпоративни данъци и данъци върху доходите на физическите лица.

Фискалният контрол върху движението на стоки с висок фискален риск ще се осъществява на територията на цялата страна от органи по приходите, оправомощени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

На фискален контрол ще подлежи движението на всички стоки с висок фискален риск, независимо от мястото на получаване/разтоварване на стоката – територията на страната, територията на друга държава - членка на Европейския съюз, или на трета страна, т.е. фискалният контрол обхваща вътреобщностните придобивания на стоки от друга държава - членка на Европейския съюз, вътреобщностните доставки на стоки към друга държава - членка на Европейския съюз, преминаващите стоки през територията на страната от една държава - членка на Европейския съюз, за друга държава членка и доставките във вътрешността на страната. Фискалният контрол няма да се прилага по отношение на стоките под митнически режим.

За всеки отделен случай е предвиден специфичен режим за осъществяване на фискален контрол.

Списъкът на стоките с висок фискален риск ще бъде утвърждаван със заповед на министъра на финансите по предложение на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която ще бъде публикувана на интернет страниците на Министерството на финансите и на Националната агенция за приходите.

С предложените промени се уреждат правомощията на органите по приходите, които ще осъществяват фискалния контрол, а именно:

- да спират транспортни средства на фискални контролни пунктове;
- да изискват и извършват проверка на документите, придружаващи стоката – превозни документи, фактури и др.;
- да извършват проверка и оглед на превозваната стока;
- да изискват представянето на документ за самоличност от водача на транспортното средство;
- да изискват от водача на транспортното средство да декларира данни за вида и количеството на стоката, за изпращача и получателя и за мястото, датата и часа на получаване на стоката;
- да поставят и отстраняват технически средства за контрол на транспортното средство, с което се превозва стоката;
- да получат достъп до мястото на получаване/разтоварване на стоката (обект, склад, помещение, съоръжение, резервоар и други места за съхранение) и да присъстват по време на разтоварването на стоката;
- да изискват присъствието на купувача/получателя или на упълномощен от него представител при извършването на проверката и огледа на стоките на мястото на получаването/разтоварването им;
- да изискват обезпечения при условията на ДОПК;

Транспортните средства ще бъдат спирани само от органи по приходите, снабдени с ясно различими и видими, включително през нощта, обозначителни знаци и облекло по форма, утвърдена със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, която ще се обнародва в „Държавен вестник”.

С предложения законопроект се уреждат подробно процедурите по извършване на фискален контрол, задълженията за лицата в производството по фискален контрол, редът за обжалване действията на органите по приходите, като са предвидени административнонаказателни разпоредби за нарушения по фискалния контрол.

Със законопроекта се предлагат изменения и допълнения на разпоредби от ДОПК, регламентиращи практическото прилагане на процедурата за административно сътрудничество на Република България с другите държави - членки на Европейския съюз, съгласно Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, транспонирана в националното законодателство от 1 януари 2013 г. Във връзка с практическото прилагане на процедурата за административно сътрудничество се предлага:

*1. Създаване на специална разпоредба за разкриване на банкова тайна*

Разкриването на банкова тайна ще се разрешава от съда в случаите на обмен на информация при поискване от компетентен орган на друга държава - членка на Европейския съюз. Към настоящия момент аналогична възможност е уредена с чл. 143 от ДОПК, но тя се отнася единствено за случаите на обмен на информация на основание спогодби за избягване на двойното данъчно облагане (СИДДО), по които страна е Република България, в условията на реципрочност. Директива 21011/16/ЕС поставя условия обменът на информация, представляваща банкова тайна, да бъде осигуряван самостоятелно и независимо от обмена на подобна информация по действащи СИДДО.

По тази причина със законопроекта се предлага създаване на нова ал. 6 в чл. 143е от ДОПК, с която се уреждат случаите, в които данъчната администрация на държава членка изпраща запитване и съответно изисква разкриване на информация за банковите сметки в Република България на нейно местно лице.

*2. Задължения за автоматичен обмен на информация*

Със законопроекта се предлагат допълнения на чл.143з от ДОПК, както и промени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за корпоративното подоходно облагане, Кодекса за застраховането, Закона за кадастъра и имотния регистър, Кодекса за социално осигуряване, Закона за кредитните институции и Закона за пазарите на финансови инструменти, които са необходими за предоставянето на автоматичен обмен на информация на другите държави членки за доходите и имуществата, определени в директивата.

Съгласно § 32 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДВ, бр. 82 от 2012 г.) информацията по чл. 143з чрез автоматичен обмен се предоставя на компетентните органи на държавите членки, считано от 1 януари 2015 г., за данъчните периоди, възникнали след 1 януари 2014 г. В срок до 1 януари 2014 г. изпълнителният директор на Националната агенция за приходите трябва да уведоми Европейската комисия за видовете доходи по чл. 143з, ал. 1, за които има налична информация, както и за всяко изменение на тези данни.

С промените се цели да се осигури необходимата информация от други ведомства и лица, за да може националният компетентен орган (Националната агенция за приходите) да изпълнява задълженията си за

автоматичен обмен на информация за лица, местни на друга държава - членка на Европейския съюз, получаващи доходи или притежаващи имущества на територията на Република България.

Със законопроекта се предлагат и промени, свързани с усъвършенстване на единната сметка за плащане на данъци и задължителни осигурителни вноски. Създава се правна възможност за разсрочване и отсрочване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски при облекчени условия за по-дълъг период и в по-голям размер. Целта е задължените лица във временно финансово затруднение да могат да обслужват текущите си задължения за данъци и осигурителни вноски, след като получат разрешение за отсрочване или разсрочване на задължения за данъци и осигурителни вноски, на които сроковете за плащане са изтекли и са включени в разрешението за отсрочване или разсрочване.

Задълженията за данъци и осигурителни вноски, включени в разрешението за разсрочване, ще се плащат по предварително определен погасителен план, а при разрешението за отсрочване към определен падеж – ведно със законната лихва.

Задълженията, включени в разрешенията за отсрочване и разсрочване, се изключват от системата на единната сметка за плащане на данъци и задължителни осигурителни вноски до момента на настъпване на падежите по разсрочването или отсрочването. Предвидени са ясни критерии и правила за разрешаване на отсрочване или разсрочване, както и предпазен механизъм при неизпълнение на условията, при които е дадено разрешението за отсрочване/разсрочване.

Предвид облекчения ред за даване на разрешението и разширения кръг на органите, компетентни да издават разрешение, е предвидено за периода на отсрочването/разсрочването по реда на раздел Iа от глава двадесет и втора да се дължи законната лихва, както и всички плащания на лицето да бъдат извършвани само по банков път.

Друга промяна, свързана с усъвършенстването на единната сметка, е възможността самоосигуряващите се лица да заявят кои задължения за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване погасяват в случаите на няколко публични задължения, сроковете за които са изтекли. При заявяване на това обстоятелство от самоосигуряващите се лица пред Националната агенция за приходите редът по единната сметка няма да се прилага по отношение на заявените задължения. Предложението е продиктувано от факта, че при непогасяване на задължения за осигурителни вноски самоосигуряващите се лица губят осигурителни права.

Със законопроекта е предложена промяна в § 1, т. 26, буква „з” от Допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, съгласно която от обхвата на приравнените на трудовите правоотношения се изключват доходите от управление и контрол и от участие в управителни и контролни органи на предприятия, когато получатели на такива доходи са чуждестранни физически лица. Предлага се тези доходи да бъдат изключени от общия ред на облагане с подоходен данък, тъй като по силата на чл. 37 от закона се облагат с окончателен данък.

**МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**(Пламен Орешарски)**